

Els comptes del capità Schettino

El president de la Generalitat, Artur Mas, alerta que “si no fem els deures acabarem com el Costa Concordia”. Amb els pressupostos dissenyats pel govern Rajoy i l’amenaça addicional de reduir 10.000 milions en sanitat i educació, l’estat esdevé el capità que duu Catalunya cap a les roques.

Els pressupostos de l’estat no inclouen ni un euro dels 219 milions que correspondrien enguany al Principat, segons la disposició addicional tercera de l’Estatut, però tampoc no es tornarà ni un euro dels 759 milions que, segons la mateixa llei catalana, li tocava cobrar l’any passat. A aquest nou dèficit acumulat de 978 milions d’euros, cal afegir-hi que la inversió pública a Catalunya només serà de l’11,1% (1.403 milions d’euros) del total de l’estat, per bé que l’Estatut marca que ha de ser igual al PIB: 18,6% (una diferència de 880 milions d’euros). Tercer incompliment

consecutiu d’una llei aprovada per les Corts espanyoles i referendada per la ciutadania catalana. Sumen 1.858 milions d’euros.

Però la llei de pressupostos també redueix especialment la inversió pública en infraestructures a Catalunya. Si el percentatge de rebaixa en aquest àmbit a l’estat espanyol és del 24,9%, a Catalunya la davallada és del 45%. I ni un euro per al corredor mediterrani, que teòricament era prioritari per a l’estat. L’obra faraònica de l’any és el TGV a Galícia, petita pàtria del president espanyol i pròxima parada del tren electoral autonòmic.

El govern de la Generalitat de Catalunya ja ha posat el crit al cel i les xifres han esgarriat, fins i tot, el PP català, la presidenta del qual, Alicia Sánchez-Camacho, es vantava d’haver fressat molts passadissos madrilenys en benefici futur de Catalunya.

El conseller d’Economia de la Generalitat de Catalunya, Andreu Mas-Colell, opinava en una entrevista a *La Vanguardia* que entenia la retallada en infraestructures, però denunciava que l’impagament dels diners previstos per l’addicional tercera complicava la política d’austeritat de la Generalitat de

El president del govern espanyol, Mariano Rajoy, rep el de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, a la Moncloa.

LA MONCLOA

Catalunya: “Entenem que no és el moment de fer noves infraestructures, però sí que podria ser el moment perquè l'estat assumís el pagament d'algunes de les nostres infraestructures. La partida de l'addicional tercera és la que no s'ha pagat. Són els 759 milions, els 219 d'aquest any... Totes aquestes partides no eren per a començar obres noves, eren partides amb les quals l'estat assumia el pagament d'infraestructures que havíem fet nosaltres perquè reconeixia que no contribuïa de la manera que li corresponia al desenvolupament d'infraestructures de Catalunya.”

L'avantprojecte de llei de pressupostos generals de l'estat té, a més, una incidència directa sobre les capes més desprotegides de la societat. La Societat Estatal de Gerents i Directors de Serveis Socials denuncia que els pressupostos retallen el cent per cent del nivell acordat per a la dependència. “Es tracta –diu la nota de premsa de l'esmentada societat– de 283 milions d'euros que es distribuïen entre les comunitats autònomes amb criteris consensuats de repartiment i que tenien per objecte fonamental finançar infraestructures, serveis i sistemes per a l'atenció a les persones dependents.” De 283 milions s'ha passat a zero euros.

Les conseqüències, segons la societat, serà un “increment directe del dèficit autonòmic en 283 milions d'euros”, “s'accentuaran encara més les dificultats perquè les comunitats atenguin les 300.000 persones amb dret reconegut i a les quals es manté en desagradable espera” i “pràcticament s'impossibilitarà l'atenció a nous casos amb dret reconegut que es produeixin d'ara endavant”.

Els pressupostos de l'estat ignoren, ara com ara, l'Estatut de Catalunya.

Aquest és un nou incompliment legal, perquè aquesta dotació de 283 milions és establerta a l'article 10 de la llei de dependència del 2006.

Schettino Montoro. El president de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas, va sortir la setmana passada a defensar la política d'austeritat del govern català perquè, si no segueix “aquest rumb”, digué, “acabarem com el Costa Concordia”.

L'estat, tot i aquests pressupostos recessius, havia llançat dos dies abans dues espases de Dàmocles sobre les autonomies. La primera, una retallada global –i afegida– de 10.000 milions d'euros sobre els pressupostos de sanitat i educació –que controlen íntegrament les comunitats autònomes–: això voldrà dir una reducció afegida a la ja presentada en el projecte de llei de pressupostos generals de l'estat, que no se sap ben bé com es durà a terme sense trepitjar competències que Catalunya, per exemple, té assumides des de fa trenta anys. La segona, una llei d'estabilitat pressupos-

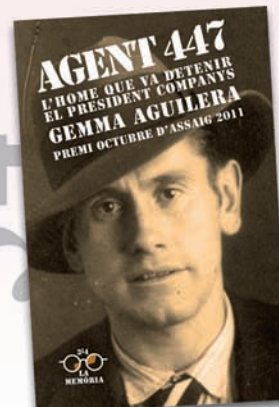
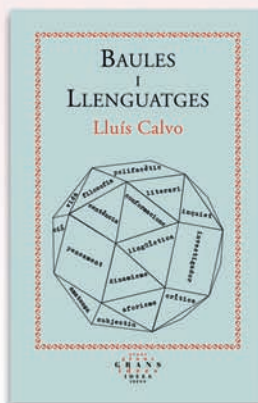
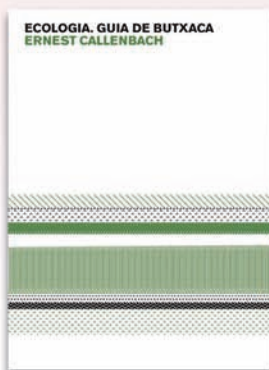
tària que collarà les autonomies perquè no es desviï de l'austeritat sota l'amenaça de ser intervingudes.

El ministre espanyol d'Hisenda i Administracions Públiques, Cristóbal Montoro, ho havia alertat en una entrevista al diari *El Mundo*. “Si Catalunya o Andalusia no compleixen, seran intervingudes?”, li demanaven. I ell responia afirmativament: “La llei d'estabilitat pressupostària que tramitem introdueix els mecanismes de supervisió, de penalització i d'intervenció de la UE. No és que el govern siga exigent, sinó que restarà obligat a vigilar, sancionar i fins i tot intervenir una autonomia que no compleixca els seus objectius de dèficit.”

Alhora que es redueix el pressupost i la inversió a Catalunya, amb la qual cosa s'aprima la sobirania econòmica i política al mínim, s'amenaça d'intervenir per a reduir aquesta sobirania a zero. Un capità Schettino fent anar el vaixell català amb control remot. El secretari d'organització de Convergència, Josep Rull, opina que amb aquests pressupostos el govern espanyol vol “ofegar” Catalunya i “forçar així un procés progressiu de recentralització de competències”.

Precisament, la presidenta de la comunitat autònoma de Madrid, Esperanza Aguirre, apuntava a aquesta recentralització com a solució per a la crisi. Proposava de tornar a l'estat les competències de sanitat, educació i justícia “si Espanya ho necessita”. Això, argumentava, portaria un estalvi de 48.000 milions d'euros, la base dels quals no justificava.

Alex Milian

NOVETATS

www.tresiquatre.com

edicions 314 València